

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 16Csp/108/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117211059
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Gabriela Chudovská
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2018:3117211059.2

Rozhodnutie

Okresný súd Trenčín, v konaní pred sudkyňou Mgr. Gabrielou Chudovskou v právnej veci žalobcu: KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o., so sídlom Československé armády 954/7, Hradec Králové, Česká republika, IČO: 247 85 199, práv. zast.: JUDr. Jiří Šmída, usadený euroadvokát, so sídlom Ul. Svornosti 43, Bratislava, proti žalovanému: W. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom U., o zaplatenie 223,57 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 133,90 eur **z a s t a v u j e .**

Vo zvyšku súd žalobu **z a m i e t a .**

Žalovanému súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

o d ō v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručенou súdu dňa 01.06.2017 v spojení s podaním doručeným súdu dňa 21.07.2017 domáhal rozhodnutia, ktorým by zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 383,67 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 260,- od 17.12.2016 do zaplatenia a náhrady trov konania (petít podania zo dňa 19.07.2017 na č.l. 29 rub).

2. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že jeho právny predchodca - spol. Provident Financial, s.r.o., IČO: 35 805 731 uzatvoril so žalovaným dňa 05.04.2013 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 260,- eur. Žalovaný sa zaviazal splácať ho v pravidelných týždenných splátkach po dobu 60 týždňov, pričom prvá splátka bola splatná dňa 12.04.2013 a posledná splátka bola splatná 30.05.2014. Žalovaný sa zaviazal uhradiť aj sumu 89,70 eur, ktorá zahŕňa zmluvný úrok a administratívny poplatok. Súčasne s touto zmluvou uzatvorili aj zmluvu o zabezpečení splátok úveru, ktorá zahŕňala službu výberu splátok každý týždeň v hotovosti. Za to sa žalovaný zaviazal uhradiť sumu 133,90 eur v 60 týždenných splátkach. Celková čiastka, ktorú sa žalovaný zaviazal uhradiť, predstavovala sumu 483,60 eur (istina 260,- eur, úrok a administratívny poplatok 89,70 eur, odmena zo zmluvy o zabezpečení splátok úveru 133,90 eur). Žalovaný uhradil sumu 99,90 eur. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 16.12.2016 postúpila spol. Provident Financial, s.r.o. ako postupca pohľadávku voči žalovanému vrátane príslušenstva na žalobcu ako na postupníka, o čom bol žalovaný upovedomený.

3. Súd žalobe vyhovel vydaním čiastočného platobného rozkazu č.k. 16Csp/108/2017-34 zo dňa 10.11.2017, ktorým zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 160,10 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 160,10 eur od 17.12.2016 do zaplatenia s tým, že o trovách konania súd rozhodne samostatným rozhodnutím. Uvedený čiastočný platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 10.02.2018. O zvyšku (v ktorom súd žalobe nevyhovel) súd musí rozhodnúť v ďalšom konaní rozsudkom, pričom predmetom konania tak ostal nárok žalobcu na zaplatenie sumy 223,57 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 99,90 eur od 17.12.2016 do zaplatenia.

4. Žalobca následne podaním doručeným súdu dňa 18.05.2018 zbral žalobu čiastočne späť, a to v časti o zaplatenie sumy 133,90 eur, tj. v časti nároku vyplývajúceho zo zmluvy o zabezpečení splátok úveru.

5. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril.

6. Podľa § 297 písm. b/ Civilného sporového poriadku (CSP), súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

7. Podľa § 219 ods. 3 CSP, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

8. Súd v súlade s citovanými ustanoveniami prejednal vec bez nariadenia pojednávania a vyhlásil verejne rozsudok dňa 23.08.2018, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku súd zverejnil na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu dňa 19.07.2018.

9. Súd rozhodol najskôr o čiastočnom späťvzati žaloby.

10. Podľa ustanovenia § 144 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), Žalobca môže vziať žalobu späť.

11. Podľa ustanovenia § 145 ods. 2 CSP, Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

12. Podľa ustanovenia § 146 ods. 1 CSP, Súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

13. S poukazom na dispozitívny úkon žalobcu spočívajúci v čiastočnom späťvzati žaloby v časti o zaplatenie sumy 133,90 eur súd prvým výrokom tohto rozsudku konanie v dotknutej časti zastavil. Súhlas žalovaného so späťvzatím žaloby nie je potrebný, nakoľko k nemu došlo ešte pred prvým pojednávaním vo veci.

14. Predmetom konania po právoplatnosti čiastočného platobného rozkazu a po čiastočnom späťvzati žaloby zostala suma 89,67 eur titulom úrokov a administratívneho poplatku zo zmluvy o úvere : žalovaná suma 383,67 mínus istina 160,10 eur priznaná platobným rozkazom mínus suma 133,90 eur vzatá späť zo zmluvy o zabezpečení splátok úveru, a úrok z omeškania 5% ročne zo sumy 99,90 eur od 17.12.2016 do zaplatenia (pôvodne uplatnený úrok z omeškania zo sumy 260 eur mínus platobným rozkazom priznaný úrok z omeškania zo sumy 160,10 eur). O tomto súd rozhoduje týmto rozsudkom.

15. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinným dôkaznými prostriedkami nachádzajúcimi sa v súdnom spise a zistil nasledovný skutkový stav:

16. Zo zmluvy označenej ako Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 05.04.2013 vyplýva, že túto zmluvu uzatvorila spol. Provident Financial, s.r.o., IČO: 35 805 731 ako veriteľ a žalovaný ako dlžník. Obsahom záväzku veriteľa bolo poskytnúť v prospech žalovaného spotrebiteľský úver bez určenia účelu vo výške 260,- eur. Obsahom záväzku žalovaného bola povinnosť poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť v 60 týždenných splátkach vo výške 5,83 eur od prvej po predposlednú splátku a vo výške poslednej splátky 5,73 eur. Celkové náklady boli uvedené ako súčet úroku a administratívneho poplatku, pričom úrok vyjadrený úrokovou sadzbou vo výške 22,38 % ročne zo sumy úveru predstavoval sumu 37,44 eur a administratívny poplatok bol vyčíslený na sumu 52,26 eur. V zmluve bol ďalej uvedený údaj o RPMN vo výške 70,38 %, celková čiastka k zaplateniu bola vyčíslená na sumu 349,70 eur, priemerná hodnota RPMN bola uvedená vo výške 47,29%. Úver sa poskytol na dobu 60 týždňov a termínom splatnosti poslednej splátky a teda konečnou splatnosťou úveru bol siedmy deň 60.týždňa

po dni uzatvorenia zmluvy. Splatnosť splátok bola určená tak, že splatnosť prvej splátky nastáva 7.kalendárny deň po uzavretí zmluvy a splatnosť každej ďalšej splátky nastane 7.kalendárny deň po splatnosti predchádzajúcej splátky.

17. Súd mal ďalej zistené, že dňa 05.04.2013 bola súčasne medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným uzatvorená aj zmluva o zabezpečení splátok úveru, ktorej predmetom bol záväzok veriteľa, že žalovanému ako dlžníkovi za dohodnutú odmenu vo výške 133,90 eur bude počas platnosti zmluvy poskytovať službu spočívajúcu v prevzatí peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky spotrebiteľského úveru poskytnutého na základe zmluvy č. 568375354 zo dňa 05.04.2013. Zmluvnú odmenu vo výške 133,90 eur sa žalovaný zaviazal splácať v 60 týždenných splátkach, a to vo výške 2,23 eur od prvej po predposlednú splátku a vo výške poslednej splátky 2,33 eur .

18. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalovaný uhradil celkovo sumu 99,90 eur.

19. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 16.12.2016 a prílohy k nej súd zistil, že predmetom postúpenia bola i pohľadávka voči žalovanému, ktorá je predmetom tohto konania. Z predloženého oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 16.12.2016, súd zistil, že touto písomnosťou spol. Provident Financial, s.r.o. ako postupca oznámil žalovanému, že pohľadávka zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 568375354 zo dňa 05.04.2013 vyčíslená v sume 266,- eur vrátane pohľadávky zo zmluvy o zabezpečení splátok úveru zo dňa 05.04.2013 vo výške 117,- eur, bola na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 16.12.2016 postúpená na žalobcu. Predmetné oznámenie bolo podľa priloženého poštového podacieho hárku žalovanému doručované dňa 27.12.2016. Žalobca vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy aj predžalobnou výzvou zo dňa 19.04.2017.

20. Zákonné ustanovenia:

Podľa § 52 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), (1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a), b), d) zákona, na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 9 ods. 1 zákona, Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 zákona, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>18) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101.html>> musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101.html>> a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101.html>>,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101.html>>, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101.html>>,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101.html>> za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 1 zákona, Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 9 ods. 7 zákona, Veriteľovi alebo finančnému agentovi sa zakazuje predkladať spotrebiteľovi návrhy zmlúv, ktorých zrejším účelom je obchádzanie ustanovení tohto zákona; za takéto konanie sa považuje aj to, že sa čerpanie finančných prostriedkov alebo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zahrnú do zmlúv o úvere, ktorých povaha alebo účel by umožnili vyhnúť sa uplatňovaniu tohto zákona. Ak veriteľ využil omyl spotrebiteľa a použil zmluvné podmienky, ktorými vylúčil aplikáciu ustanovení vzťahujúcich sa na spotrebiteľské úvery, považuje sa zmluva za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ak veriteľ nepreukáže, že nemal úmysel obísť tento zákon.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní je v omeškaní.

Podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom od 01.02.2013, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

21. Z predloženej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 05.04.2013 možno ustáliť, že niet pochyb o tom, že právny predchodca žalobcu ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanému úver vo výške 260,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 60 týždenných splátkach vo výške 5,83 eur od prvej po predposlednú splátku a vo výške poslednej splátky 5,73 eur. Výška poskytnutého spotrebiteľského úveru medzi stranami sporná nebola. Právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Žalovaný túto zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania alebo povolania. Pri zákonom posudzovaní konkrétneho prípadu súd preto vychádzal z príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. a dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným na základe zmluvy uzavretej dňa 05.04.2013, je vzťahom občianskoprávnym a na predmetnú zmluvu sa hľadí ako na typovú spotrebiteľskú zmluvu. V konaní nebolo sporné ani to, že medzi sporovými stranami bola dňa 05.04.2013 uzatvorená zmluva o zabezpečení splátok úveru, na základe ktorej žalovanému za dohodnutú odmenu vo výške 133,90 eur právny predchodca žalobcu počas platnosti zmluvy poskytoval službu spočívajúcu v prevzatí peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky spotrebiteľského úveru poskytnutého na základe zmluvy č. 568375354 zo dňa 05.04.2013, ktorú odmenu mal žalovaný splácať tiež v 60 týždenných splátkach. Rovnako tak súd mal preukázané aj riadne postúpenie pohľadávky z predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere na žalobcu na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 16.12.2016, o ktorej skutočnosti bol žalovaný postupom riadne písomne upovedomený, preto žalobca je legitímnym právnym nástupcom pôvodného veriteľa.

22. Keďže súd ustálil, že úverová zmluva uzatvorená so žalovaným je zmluvou o spotrebiteľskom úvere a vzťahuje sa na ňu zákon č. 129/2010 Z.z., súd najskôr zisťoval, či zmluva o spotrebiteľskom úvere má všetky povinné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 uvedeného zákona. Zmluvne bolo dojednané, že splátky je povinný žalovaný uhrádzať v 60 týždenných splátkach vo výške 5,83 eur (od 1. po 59. splátku) a vo

výške 5,73 eur (60.splátka). Splatnosť prvej splátky mala nastať 7. kalendárny deň po uzavretí zmluvy a splatnosť každej ďalej splátky 7. kalendárny deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Splatnosť poslednej splátky bola určená 7. deň 60-teho týždňa po dni uzavretia zmluvy. Súd musí konštatovať, že takýto spôsob určenia splatnosti jednotlivých splátok ako aj termínu konečnej splatnosti úveru, je neurčitý a neumožňuje spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať deň, v ktorý je splatná každá splátka úveru ako aj deň, kedy nastáva konečná splatnosť úveru. Takto určená splatnosť jednotlivých splátok aj konečnej splatnosti úveru je podľa názoru súdu neurčitá, v dôsledku čoho spotrebiteľ len s ťažkosťou môže určiť skutočný deň splatnosti splátky, ktorú má plniť. Toto ustanovenie o vymedzení termínov splatnosti splátok je pre bežného spotrebiteľa nezrozumiteľné a zmätočné, pretože nejednoznačne a zložito určuje termíny splatnosti jednotlivých splátok, keďže na základe takéhoto ustanovenia je bežný spotrebiteľ odkázaný sám si vypočítavať splatnosti jednotlivých splátok odpočtom jednotlivých dní a týždňov. Čím zložitejšie je ustanovená splatnosť každej jednej splátky, tým vyššie je riziko, že dlžník nebude splátky splácať včas, navyše, keď zákon vyslovene vyžaduje, aby boli určito a presne vymedzené jednotlivé termíny splatnosti splátok. Preto súd vyvodil, že v zmluve absentuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k/ a f/ zákona č. 129/2010 Z.z. Uvedené nedostatky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere zákon č. 129/2010 Z.z. v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ sankcionuje tým, že takýto spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Uvedený výklad o nedostatku presného údaju o termínoch splatnosti splátok a konečnej splatnosti úveru je aj v súlade s výkladom rozsudku Súdneho dvora EÚ z 9.11.2016 vo veci C-42/15, Podľa výroku č. II a III tohto rozsudku čl. 10 ods. 2 písm. h/ smernice 2008/48/ES z 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Teda síce zmluva nemusí obsahovať dátumy splatnosti každej zo 60 splátok, ale je potrebné, aby inak nepochybné vymedzovala údaj, kedy sa splátky stávajú splatné a dokedy má spotrebiteľ povinnosť platiť. Z predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere však spotrebiteľ nemôže nepochybné identifikovať dátumy splatnosti splátok, keďže sa vyžaduje komplikovaný odpočet dní a týždňov na seba naväzujúcich splátok a inak než s pomocou kalendára jednoducho splatnosť splátok určiť nemožno a už vôbec nie je možné, aby to spotrebiteľ vedel určiť už pri podpise zmluvy, keďže uvedené je pracné a časovo náročnejšie si vôbec vyvodíť.

23. Ďalej sa súd vysporiadal aj so zmluvou o zabezpečení splátok úveru zo dňa 05.04.2013, keďže jej obsah (hoci nárok z nej po čiastočnom späťvzati žaloby nie je predmetom žaloby) má vplyv na posúdenie zmluvy o úvere. Predmetom zmluvy bola „služba“ poskytovaná zo strany veriteľa spočívajúca v hotovostnom prevzatí - inkasovaní splátok úveru zo zmluvy zo dňa 05.04.2013 od dlžníka, a to za odmenu vo výške 133,90 eur, ktorú sa žalovaný zaviazal splácať tiež v 60 týždenných splátkach. Uvedená zmluva svojím režimom podlieha ustanoveniam Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Táto zmluva súvisí so zmluvou o úvere a aj preto ju súd musí preskúmať. Z obsahu zmluvy o zabezpečení splátok úveru je totiž zrejmé, že bola uzavretá výlučne v súvislosti s úverovou zmluvou, bez uzavretia zmluvy o úvere by zmluva o zabezpečení splátok úveru nemala žiadne opodstatnenie. Jedná sa o závislú zmluvu na príslušnej úverovej zmluve, lebo nebyť úverovej zmluvy, nebolo by splátok, ktoré by veriteľ hotovostne inkasoval na základe tejto zmluvy. Vo vzťahu k danej „poskytnutej službe“ pritom súd nezistil žiadne finančné poradenstvo alebo podporu, prípadne inú výhodu klienta, ktorému by bol v súvislosti s uzavretím zmluvy poskytovaný „nadštandardný servis“ od veriteľa. Dotknuté služby preberania úhrad v hotovosti sú úkonmi, ktoré slúžia v podstate výlučne záujmom veriteľa a nie záujmom dlžníka a dlžník platí prakticky za to, že si veriteľ znižuje riziko nezaplatenia splátok tým, že ich vyberá v hotovosti. Takéto konanie veriteľa je v rozpore s ust. § 9 ods. 7 zák. č. 129/2010 Z.z., keď vymedzením takejto služby bola zvýšená odplata spojená s poskytnutím úveru. Uvedenú zmluvu súd preto považoval za výslovne účelovú, so snahou obchádzať zákon, ktorú je potrebné považovať za rovnajúcu sa neprijateľnej podmienke v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka a z tohto dôvodu (a to aj v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka) za neplatnú. Skutočnosť, či je alebo nie je takáto zmluva podmienkou uzavretia zmluvy o úvere, nemá na jej nesamostatný a nekalý charakter žiadny vplyv. Už len samotná skutočnosť, že dodávateľ jednotlivé ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy (navyše vopred naformulované výlučne ním) „vyňal“ zo štandardnej zmluvy o úvere a označil ich ako samostatné zmluvy, za účelom zvýšenia odplaty vyžadovanej od spotrebiteľa, (minimálne) vykazuje znaky konania rozporného s dobrými mravmi. Vytvorením akejsi druhej odplatnej zmluvy veriteľ jednoznačne sledoval zvýšenie vlastného zisku z poskytnutia úveru. Podľa názoru súdu je pritom úplne jedno, aká terminológia sa použije na označenie platby za zabezpečenie splátok úveru (či odmena, či poplatok). Dôležité je, že ide o plnenie za doplnkovú službu, ktorou veriteľ prostredníctvom svojich zástupcov hotovostne inkasuje

splátky spotrebiteľského úveru. Z materiálneho hľadiska však ide o platbu spojenú s poskytnutím úveru a predstavuje poplatok. Problémom a dôvodom neprijateľnosti poplatku, je i jeho netransparentnosť a neprímeraná výška, ktorá navyše predstavuje viac než 50% istiny poskytnutého úveru (istina úveru 260,- eur - odmena za službu 133,90 eur), výrazne presahujúca náklady na uvedenú doplnkovú službu a obchádzanie skutočných úrokov a skutočnej RPMN. Ak by poplatok bol zahrnutý v RPMN, jej celková výška by bola omnoho vyššia, ako bolo uvedené v zmluve. Výška tejto odmeny (poplatku) mala byť podľa § 2 písm. g/ zák. č. 129/2010 Z.z. zahrnutá do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, a teda aj do RPMN. V prípade, ak táto odmena zo Zmluvy o zabezpečení splátok úveru by bola zahrnutá do nákladov úveru, a teda aj do RPMN, podstatne by zvýšila hodnotu RPMN uvedenú v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a preto možno konštatovať, že v zmysle § 11 ods. 1 písm. d/ zákona by sa úver aj z dôvodu nesprávne určenej RPMN považoval (nad rámec už vyššie uvedeného) za bezúročný a bez poplatkov. Podľa názoru súdu, týmto spôsobom (nezahrnutím „odmeny“ za inkasovanie splátok ako doplnkovej služby do celkových nákladov a RPMN) dochádza k obchádzaniu zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Súd tiež pre úplnosť poukazuje na to, že v prípade odmeny za takúto službu, nie je zrejmé, ako bola daná suma určená a čo v konečnom dôsledku mala pokryť, uvedené zo zmluvy nevyplýva. Osobitne súd vyhodnotil ako okolnosť, ktorá je výrazne v neprospech spotrebiteľa, skutočnosť, že v zmysle bodu 1.3 tejto zmluvy má veriteľ nárok na odmenu za hotovostný výber splátok v celom dohodnutom rozsahu aj vtedy, ak službu nie je možné poskytnúť z dôvodov na strane dlžníka, napr. pre to, že úver splatí predčasne. Čiže aj keď spotrebiteľ, ktorý splatí úver predčasne (čím len realizuje svoje zákonné právo kedykoľvek predčasne splatiť úver), je povinný zaplatiť náklady aj za službu výberu splátok, resp. tú jej časť, ktorú vôbec nevyužije, a ktorá pripadá na obdobie, za ktoré splatil splátky predčasne, a teda zaplatí aj náklady pracovníka veriteľa vyberajúceho hotovosť, ktoré vôbec nevznikli, keďže sa z dôvodu predčasného splatenia úveru pracovník k dlžníkovi za účelom výberu splátok nemusí viac dostaviť. Uvedené je podľa názoru súdu aj v rozpore s § 16 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., podľa ktorého spotrebiteľ má právo kedykoľvek počas doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere spotrebiteľský úver úplne alebo čiastočne splatiť pred dohodnutou lehotou splatnosti. V takom prípade je spotrebiteľ povinný uhradiť úrok a náklady vzniknuté len za časové obdobie od poskytnutia spotrebiteľského úveru do jeho splatenia. Zmluva o zabezpečení splátok úveru teda zaväzuje dlžníka predčasne splatiaceho úver v rozpore so zákonom zaplatiť tie náklady spojené s úverom (odmenu za výber splátok spojenú s úverom) aj za obdobie po jeho predčasnom splatení. Súd s poukazom na všetko vyššie uvedené zmluvu o zabezpečení splátok úveru posúdil ako absolútnu neplatnú jednak ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a jednak aj v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka (pre obchádzanie zákona č. 129/2010 Z.z.).

24. S poukazom na vyššie uvedené žalobca môže požadovať len sumu nesplatené istiny bez akýchkoľvek úrokov a poplatkov po odčítaní žalovaným realizovaných platieb. I všetky platby hradené žalovaným titulom „odmeny“ (poplatku) zo zmluvy o zabezpečení splátok úveru (vzhľadom na vyššie uvedené odôvodnenie neplatnej) súd vyhodnotil ako platby na poskytnutý úver, a preto ich aj započítal na úhradu istiny úveru. Medzi sporovými stranami nebolo sporné, že žalovanému bol poskytnutý a žalovaný čerpal úver vo výške 260,- eur. Výška úhrad žalovaného nebola sporná a predstavuje sumu 99,90 eur. Nezaplatená istina úveru tak činí 160,10 eur, čo je však istina, ktorá bola už žalobcovi priznaná platobným rozkazom. Suma, ktorá ostala predmetom konania po vydaní platobného rozkazu a po čiastočnom späťvzati žaloby, je 89,67 eur a túto tvorí úrok zo zmluvy o úvere 37,44 eur a administratívny poplatok zo zmluvy o úvere 52,26 eur, ale nakoľko je úver bezúročný a bez poplatkov, nie je možné tento nárok priznať. Súd preto žalobu v tejto časti ako nedôvodnú zamietol.

25. Ďalej sa žalobca domáhal priznania úrokov z omeškania 5 % ročne zo sumy 260,- eur od 17.12.2016 do zaplatenia (takto vyjadrené v podaní zo dňa 19.07.2017), z ktorého mu bolo platobným rozkazom vyhovieť čo do časti úrokov z omeškania 5% ročne zo sumy 160,10 eur od 17.12.2016 do zaplatenia. Týmto rozsudkom bolo preto potrebné posúdiť ešte dôvodnosť úrokov z omeškania 5% ročne zo sumy 99,90 eur od 17.12.2016 do zaplatenia. V tejto časti súd žalobu vyhodnotil rovnako za nedôvodnú a zamietol ju. Úroky z omeškania by bolo (aj vzhľadom na odôvodnenie v predchádzajúcom odseku) dôvodné priznať iba zo sumy nesplatené istiny 160,10 eur, avšak v tejto časti už súd úroky z omeškania žalobcovi priznal platobným rozkazom a úroky z omeškania požadované nad rámec nesplatené čistej istiny úveru (bez úrokov a poplatkov) preto nie sú dôvodné, keďže na žiadne iné nároky okrem nesplatené istiny úveru žalobcovi nárok ani nevznikol, a preto ani nie je možné priznať úroky z omeškania na ne sa viažuce. Vzhľadom na uvedené aj v tejto časti súd žalobu zamietol.

26. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Súčasne aplikoval § 256 ods. 1 CSP, podľa ktorého ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 383,67 eur s úrokom z omeškania, pričom žalobca bol úspešný len v časti o zaplatenie 160,10 eur s úrokom z omeškania (priznané platobným rozkazom), a preto jeho úspech činí 41,73%. Žalobca zobral žalobu čiastočne späť v časti 133,90 eur a v tejto časti nesie procesné zavinenie na zastavení konania žalobca, pretože ten zobral žalobu v tejto časti späť bez bližšieho zdôvodnenia, a preto úspech v tejto časti sa pripíše žalovanému. V časti, v ktorej súd žalobu zamietol, je tiež úspešný žalovaný. Úspech žalovaného potom predstavuje 58,27%, a teda je zrejmé, že v konaní bol žalovaný úspešnejší a mal by nárok na pomernú náhradu trov konania voči žalobcovi. Žalovanému však žiadne trovy konania zo spisu nevplynuli, keďže bol v konaní pasívny, nevznikli mu žiadne hotové výdavky ani trovy právneho zastúpenia. S poukazom na to súd žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trenčín.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.